

מסורת הש"ס

6) פהרין (פג) פהרין... 7) וקדושת מבי... 8) וקדושת מבי... 9) וקדושת מבי... 10) וקדושת מבי...

כל שעה פרק שני פסחים

לג.

עין משפט
גר מצוה

צו א מ"י פ"ה מהל'
מעלה לכה :
צו ב מ"י פ"ה מהל'
תרומות הלכה ת :

ומינה מה תרומה בבית. אע"ג דכסף כל התדיר (וכחסי א):
ובפרק בתרא דמנחות (דף קו.) איכא למ"ד דרבי סבר
דון מינה ואוקי באתרה הכא אין לומר אוקי באתרה מה מעילה
דממון שזה פירוטה אף מעילה לאכילה כן דהא אכילה דהקדש
מאכילה דמרומה יליף והיאך יהיה זו

היוד. בהנאה קדש שנגמטה מעילה: ר' אומר צמיסה. כדמפרש
גמר טעם טעם הגהה קדש מאכילה תרומה כמיז הכל ומטלה
בשגגה וכמיז בתרומה לא יטאו עליו טעם ומתו בו וגו' (ויקרא כג):
גזירה שזה דר' דהא עיקר

רבינו גאון

ולא אשכחן מן דאמר
היוד במעילה בביתא אלא
רבי, דתניא היוד במעילה
ר' אומר בביתא וחכמים
אומרים באוהרה, ואמרין
מאי טעמא דרבי גמר טעם
הטא בתרומה, מה תרומה
במיתה דרבי וכו' וכו' וכו'
כי יחליטהו, אף מעילה
במיתה, ויטעה מה תרומה
בכיות חייב פחות מכיות
פטור אף מעילה כן,
ואסיקא דרביא רב פפא
דאמר אבא שאול בעי
תרוי כיה רשויה פרוטה
הדר ביה, מי ביה דרבנא
אמר (לא) וכו' קמי, לא אמ
אמרת בשאר מצות שכן
לא עשה כהן שאין מתכוין
מכתבין, שאם נתכוין
לחטוף את התלוש (כשרה)
וחתך את המחובר בסטור,
תאמר במעילה שאם
נתכוין להתחמם בגיז
חולין ונתחמם בגיז ועלה
שמעל, ורב נחמן בר יצחק
אמר שאם נתכוין להגביה
התלוש וחתך המחובר
במעילה, תאמר במעילה
שאם נתכוין להחשיך יוד
הלכות לטול חפץ וכו'
שמן של (תרומה) (קדוש)
שמעל, כ"ד א' במעילה
תרומה והחמיצה אבל
הפריש חמץ תרומה וכו'
הכל אינה קדושה, דאין
ראשית דגנן חתן לו,
כלומר חתן לו תרומה
מה שראוי לו לאכילה
ולא לאורו מה שאין ראוי
לו, ואע"פ שראוי לאורו,
בעיניו לו פטור, ומתבטל
דמונת תרומות פ"ב אין
תורבין מן הטעם על
הטורו ואם תרם כשנגנ
התרומה תרומה, ואפי'
הוא אינה ראויה לו,
ופרקין שאני הכא הדינה
לה שעת הכושר קודם
שנפגם, אבל הא דתניא
הפריש חמץ תרומה כפסח
דבוי הכל אינה קדושה,
כגון שהוכשרו התורבין
והחמיצו והן מחוברין
קודם קצירתן שלא היתה
להם שעת הכושר כלל,
ואמרין מכלל דאין היתה
לה שעת הכושר, כגון
דחמיצה אחר תלישה
הכי נמי דקדשה, אמר
ליה רב נחמן בר יצחק
אין הכי נמי בגיורת עירין
שנפגמו ובמאסר קרישין
שאלתא וכו' מורין בבי
מדרשא כותאי.

היוד במעילה במיתה רבי היא דתניא ר' אומר רבי
במעילה רבי אומר במיתה וחכמים אומרים
באוהרה מאי טעמא דרבי אמר רבי אבהו
ג' אומר חטא מתרומה מה תרומה בבית
אף מעילה בביתה ומינה מה תרומה בבית
אף מעילה בבית ומתקף לה רב פפא מומאי
דרבי כרבנן סבירא ליה דילמא כאבא שאול
סבירא ליה דאמר יש בה שוה פרוטה אע"ג
דלית בה כות והא רב פפא הוא דאמר דאבא
שאול תרתי בעי אלא ש"מ הדר ביה מר
בריה דרבנא אמר הכי קאמר לא אם אמרת
בשאר מצות שלא עשה בהן שאין מתכוין
כמתכוין שאם נתכוין לחתוך את התלוש
והחתך את המחובר שפטור תאמר במעילה
שאם נתכוין להתחמם בגיז חולין ונתחמם
בגיז עולה שמעל רב נחמן בר יצחק אמר
הכי קאמר לא אם אמרת בשאר מצות שכן
לא מתחייב בהן שאין מתעסק כמתעסק
שאם נתכוין להגביה את התלוש וחתך את
המחובר שפטור תאמר במעילה שאם
הושיט ידו לכלי לטול חפץ וסך ידו בשמן
של קודש שמעל אמר מר בד"א במפריש
תרומה והחמיצה אבל הפריש חמץ תרומה
דבוי הכל אינה קדושה מנא הני מילי ר' אומר
רב נחמן בר יצחק אמר קרא יתתן לו ולא
לאורו מתיב ר' הונא בריה דרב יהושע
ב"ב אין תורבין מן הטעמא לטהורה ואם תרם
בשוגג תרומתו תרומה ואמאי לימא לו ולא
לאורו לא קשיא התם היתה לו שעת הכושר
הכא לא היתה לו שעת הכושר ודלא היתה
לו שעת הכושר היכי דמי כגון דאחמין
במחובר אבל אחמין בתלוש הכי נמי דקדשה
א"ל אין ב' גיזות עירין שתגמא ו' במאמר
קדישין שאילתא וכן מורין בבי מדרשא
כוותי כי אתא רב הונא בריה דרב יהושע
אמר

היוד בפיקח חמישי דמעילה (דף י"ג):
בביתא גבי פנס ונהנה ונדבר
שפגס נהנה ובתלוש מן הקרקע
ובשליש שששה שלוחותו כל הני
מתרומה גמרי בה ואליהו נמי
מתרומה גמרי מה לאכילה תרומה
הזכיר דכמיז (א) ולא יאכל קודש (א) אף
הנאה הקדש דמעילה הזכיר ומיזו
מינה לא גמרינן מינה כדמפרשי
רבנן טעמייהו כדגהרין (פד) דמעט
רמנא בתרומה ומתו בו והאי זו
מעטא זו ולא נמעלה וכן עיקר:
מאי טעמא דרבי גרסינן: ומינה.
היינו רבנא. כלומר ויפון דמינה
מהכא נפקא לן על כדמין הכי מילף
ומינה מה תרומה מינה הכתובה זה
לאכילה כתובה הווא כות סתא מעילה
אין מינה עד דליכא כות וליכא
למימר דמנא הכי תאמר נמעילה
שמייז זה מינה נפחות מכיות:
ומתקף לה גרסינן: ומתקף לה רב
פפא. להני דשדו ביה רבנא: ממאי
דרבי. בתרומה כרבנן דפליגי דאבא
שאול סבירא ליה דכעו כות בתרומה
דילמא כלכא שאול סבירא ליה וספיר
מאי למילף מינה מיתה נמעילה
דחיה כשזה פרוטה מתרומה אפילו
לפחות מכיות: מר בר רב הונא
אמר. הא מתניתא דלעיל (ב) כשיטא
אינו בני מדרשא והכי קאמר סיפא
לא אם אמרת בשאר מצות שכן לא
חייב בהן קרבן כשנגנ (ב) שאין מתכוין
לאותה מלאכה כשנגנ שמתכוין לאותה
מלאכה: שאם נתכוין להסוך אם
הטלוש. שהוא מתכוין לדבר המותר
וחתך את המחובר שאפילו בשבת
פטור דמלאכה מתשבת בעיניו שיתכוין
לחמיכה מחובר ומיזו שנגן בשבת
שאינו יודע שהוא שבת או אינו יודע
שהמלאכה זו אסורה: אמר במעילה
שאם נתכוין בו שמעל. כגון היו כלן

תורה אור השלם

- 1. ארשית דגן חרשך
ה'רצ"ד הראשית זו
צאנן חתן לו:
דברים י"ד
2. בגורת עירין חתונא
ומאמר קדישין שאלתא
עד דברא די תירעין הווא
די שליש עלאה במלכות
אנאש וילקו די ריבא
יחנה ושילא אנשים יקים
עלה:
הנאל די יד

הנהרות הב"ה

(6) רש"י ד"ה וממנו וכו'
הזכיר דכמיז וכל זה לא
אכל: (3) ר"ה מר ביה
כי כשנגן כשאין מתכוין:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה חתן לו: דההך
תניא דאמר חפץ בגיורת
יש נטוי דלמלוכה לא
נצין קהל כלל דהא אין
יכול לקום עם תומ'
דלמלוכה הנה לא דיי'
הי דמחמין די דברים
פשאן המוכר סי ועי'
כדמ"ד דר פ"א:

מוסף רש"י

היוד במעילה. נהנה
מן הקדש שיש בו
מעילה כמזיד (מחורין)
20) במיתה. כימי
שמים (ורוחא כ"ב). מר
חטא חטא מתרומה.
לכוי דברים ה"א למדה
מתרומה נחפסת מעילה
(ח"ב) כמיז הכא ומטלה
כשנגנ מקדש ה' יבטוי
כתרומה לאכילה כשנגנ
ולא יטאו עליו טעם
(פרקין ט"ב). חתן לו
ולא לאורו. חתן לו
דבר הלאו לו לאכיל ולא
למא לאורו להסוך ונתן
כ"ה. כשנגנ תרומתו
תרומה. דלמתינן כמיה
דומי ולא טעמו עליו
טעם כתרומה את חללי.
אם קודש נשאלת
טעם למא חתן לתרם מן
הנה על היפם שחיימתו
תרומה (מנחות כ"ה).

תורה אור השלם

היוד בפיקח חמישי דמעילה (דף י"ג):
בביתא גבי פנס ונהנה ונדבר
שפגס נהנה ובתלוש מן הקרקע
ובשליש שששה שלוחותו כל הני
מתרומה גמרי בה ואליהו נמי
מתרומה גמרי מה לאכילה תרומה
הזכיר דכמיז (א) ולא יאכל קודש (א) אף
הנאה הקדש דמעילה הזכיר ומיזו
מינה לא גמרינן מינה כדמפרשי
רבנן טעמייהו כדגהרין (פד) דמעט
רמנא בתרומה ומתו בו והאי זו
מעטא זו ולא נמעלה וכן עיקר:
מאי טעמא דרבי גרסינן: ומינה.
היינו רבנא. כלומר ויפון דמינה
מהכא נפקא לן על כדמין הכי מילף
ומינה מה תרומה מינה הכתובה זה
לאכילה כתובה הווא כות סתא מעילה
אין מינה עד דליכא כות וליכא
למימר דמנא הכי תאמר נמעילה
שמייז זה מינה נפחות מכיות:
ומתקף לה גרסינן: ומתקף לה רב
פפא. להני דשדו ביה רבנא: ממאי
דרבי. בתרומה כרבנן דפליגי דאבא
שאול סבירא ליה דכעו כות בתרומה
דילמא כלכא שאול סבירא ליה וספיר
מאי למילף מינה מיתה נמעילה
דחיה כשזה פרוטה מתרומה אפילו
לפחות מכיות: מר בר רב הונא
אמר. הא מתניתא דלעיל (ב) כשיטא
אינו בני מדרשא והכי קאמר סיפא
לא אם אמרת בשאר מצות שכן לא
חייב בהן קרבן כשנגנ (ב) שאין מתכוין
לאותה מלאכה כשנגנ שמתכוין לאותה
מלאכה: שאם נתכוין להסוך אם
הטלוש. שהוא מתכוין לדבר המותר
וחתך את המחובר שאפילו בשבת
פטור דמלאכה מתשבת בעיניו שיתכוין
לחמיכה מחובר ומיזו שנגן בשבת
שאינו יודע שהוא שבת או אינו יודע
שהמלאכה זו אסורה: אמר במעילה
שאם נתכוין בו שמעל. כגון היו כלן

גבי חולין וגמי עולה ונתכוין לטול של
עולה ומיזו הוא מי עולה ומי חולין אלא
שנסתכל דנקים אחר
דהיינו שאין מתכוין למעשה זה ויחייב
מעילה דחטאה בשגגה כל
דכו כתיב ולא כתב זה מיעוטא כדכתיב
בשבת מתשבת ומיזו מתעסק
וכתיב בשאר מצות אחר חטא כה"כ
פרט למתעסק (א) והיינו מתעסק
שמתעסק בדבר אחר וכן זה לידו:
ר"ג בר יצחק אמר. הא לא
הוה ליה למימיז דהא בשאר מצות נמי
אם היה מתעסק בחמיכה
ואפי' בשל היתר ועלמה בידו חמיכה
איסור ואע"ג דאין מתכוין לו
מלאכה מתשבת היא ויחייב אלא הכי
קאמר לא אם אמרת בשאר מצות
שכן לא חייב בהן שאין מתעסק
בדבר היתר ושנגן באיסור כיולא
בו
כמתעסק בדבר היתר ועלה בידו
איסור: שאם נתכוין להגביה אם
הטלוש. שהוא מתכוין לדבר המותר
וחתך את המחובר שאפילו בשבת
פטור דמלאכה מתשבת בעיניו שיתכוין
לחמיכה מחובר ומיזו שנגן בשבת
שאינו יודע שהוא שבת או אינו יודע
שהמלאכה זו אסורה: אמר במעילה
שאם נתכוין בו שמעל. כגון היו כלן